

ROZKWITŁY (8) *part praet act*

rof- (7), roz- (1).

o jasne.

sg m A rozkwitły (1). ◇ L rozkwitłym (1). ◇ [V rozkwitły.] ◇ f N rozkwitłą (2). ◇ A rozkwitłą (2).
◇ n N rozkwitłé (1). ◇ pl [N subst rozkwitł(e).] ◇ A subst rozkwitłé (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) w. s.v. rozkwitnąć.

*Okryty kwieciem; który ma w pełni rozwinięty kwiat (8) : WisznTr 11; Oracz/ kwiateczek wonią
známienity Nowo rozkwitły ścina niebaczliwie SzarzRyt C4v; [vinee florentes odorem dederunt
suum vjnice rofquithle vydaly vonyv fww TomZbrudzBrul Cant 2/13].*

*W przen (1) : Włóż ná piękną głowę twoię/ Tę rozkwitłą pracą moię [tj. wieniec pięknie upleciony]
KochSob 60.*

Przen (1) : Pátrz iáko ginie brodoľzedna Zimá/ Roľkwitła Wioľná tá tego przyczyná. GosľCast 69.

*a. Który osiągnął pełny rozwój, znalazł się w dobrym stanie; wspaniały (5) : Serce iego rozkwitłé
cnotámy łtrzęšioné/ Y dáry nazacnieyšzé z niebá vľkárboné. GosľCast 11; Iednoź to dobro do
nas przywiázáné liczę/ Zechmy mátkámi dźiatek/ á potomkóm domy Roľkwitłé zoštáwuięm/ przez
ten wiek znikomy. GosľCast 45, 18; [Pozdrowion bądź nachwalebnieyšzy ięzyku pana kryštuľow
roľkwitły/ ktory przechodziľz wšzytki łlodkoľci Pozdraw A4].*

*Wyrażenie: »w rozkwitłym młodym wieku« = w pełni młodości (1): PAńka mię ręká dotknęła [...].
Y łzczešćie mię opušćiło [...]. Wroľkwitłjm [!] mjm młodjm wieku/ Czego było trzebá człęku. To
mi z rąk PAńkich plynęło CzahTr H3v.*

Synonimy: rozwiniony, rozwity.

Cf NIEROZKWITŁY, ROZKWITNĄĆ, ROZKWITNĘŁY